

3die Valgkreds have sat Sagen i Bevægelse, da det ikke stete fra Ministerens Side, og ihvorvel jeg tilstaa, at jeg et Dieblit havde haabet, at det ærede Medlem vilde have gjenoptaget Sagen ved at stille den paa det Standpunkt, paa hvilken den sidst var kommen til at staa ved Forhandlingerne her i Thinget, saa har jeg dog ved nærmere Overveielse ikke kunnet miskjende, at der lod sig anføre en Del for, at han og de, der sluttede sig til ham, have taget Sagen paa den Maade, som de have gjort. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem og de, der slutte sig til ham, naar de have villet bringe Sagen i Bevægelse igjen, ialtsald ikke have villet begynde med at hyde, om jeg maa bruge dette Udtryk, det, som der var Spørgsmaal om ved Slutningen af forrige Sæssion, da der var Udsigt til en mindelig Overenskomst. Men medens det forsaavidt ikke har undret mig, at de ærede Medlemmer have taget Sagen saaledes, skjøndt jeg naturligtvis vilde have fundet det meget ønskeligt, om de havde taget den paa den anden af mig først antydede Maade, kan jeg ikke negte, at de Uttringer, der idag ere fremkomne, navnlig fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, for en væsentlig Del have berøvet mig det Haab, jeg dog endnu havde beholdt tilbage om, at Resultatet af Forhandlingerne i denne Sæssion skulde blive bedre end i forrige Sæssion. Jeg vil i Forbigaaende tillade mig at tilføie, at jeg ligesaameget som nogen Anden beklager, at man ikke kom til et endeligt Resultat i forrige Sæssion; jeg beklager, at man af Grunde, som ere mig ubekjendte, ansaa det for at være nødvendigt eller rigtigt at slutte forrige Sæssion, førend det havde vist sig, om det ikke var muligt, ialtsald ved at lade Sagen komme til et Fællesudvalg fra Landsthinget og Folkethingets Side, at bringe Sagen tilende. Jeg har den Tro — men ogsaa deri kan jeg jo tage fejl — at, hvis man havde givet Tid og Leilighed til en saadan yderste og sidste Forhandling, saa havde vi nu været fri for igjen iaar at behandle denne Sag. Men det stete nu ikke; man kom ikke til noget Resultat, og den uundgaelige Følge deraf er bleven den, at vi atter i denne Sæssion have faaet Sagen til Behandling. Saameget

desto mere er det mit Ønske, at komme tilende med Sagen denne Gang, og saa meget mere har det derfor bedrøvet mig, at høre Udtalelser af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, som ikke lade meget Haab tilbage om ogsaa i denne Sæssion at finde en saadan Smødelommen, som der viste sig tydelige Frugter af i forrige Sæssion. Jeg kan forstaa, at man kan stille sig mindre varmt ligeoverfor denne Sags Gjennemførelse, dersom man i det Væsentlige maatte slutte sig til de Betragtninger, der bleve fremsførte af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjør), som jo ganske tydeligt gav at forstaa, at det ikke var ham saameget om at gjøre at faae denne Sag gennemført i nærværende Sæssion, idet han mente, at Sagen var særdeles egnet til at udgjøre en Del af et Valgprogram. Jeg kan imidlertid i den Henseende ikke være enig med det ærede Medlem; det forekommer mig, at denne Sag ikke just er skiftet til at blive gjort til Gjenstand for Behandling i Valgmøder eller paa Valgtribuner (Udbrydelse). Jeg tillader mig at udtale min Mening; jeg forlanger ikke, at Alle skulle være enige med mig, men det er min Mening, at denne Sag ikke er særlig egnet til at være Gjenstand for Forhandlinger paa Valgtribuner eller paa foregaaende Valgmøder, og det fordi Sagen omfatter saamange forskellige Punkter og Spørgsmaal, som man ikke kan vente skulle blive tilstrækkeligt klarede, navnlig gennem Forhandlinger paa en Valgtribune, og jeg vil særdeles tilføie, at jeg ikke anser det for rigtigt at reise politiske Kampe paa Grundlag af Spørgsmaal, som vedrøre geistlige Forhold. At Sagen neppe allevegne og ved alle Leiligheder vilde blive opfattet klart i hele dens Fylde, tror jeg, at man kan søge et Bevis for ogsaa i nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds. Det ærede Medlem udtalte nemlig — og det var en Udtalelse, jeg hørte med megen Interesse — at det, som det fornemmelig kom an paa, var, om man ved den ene eller anden Ordning sparede Noget, saaledes at man kunde indbringe nogle af de efter hans Mening overordentlig rige Midler, som hidtil ere anvendte